



Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Redivivus surgit è tumulo. 85

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Oppositi sibi specus fortunæ;
In omnem doloris sensum erupit,
Quod & Erebus
Dici sedes Dei jam posset.
Scrutator Cordium,
Ne ipsum quidem Cor terræ præteriit;
Rimatus illud per triduum est,
Inventaque in eo omni nequitia
Mundi pravitatem mirari desit.
Cui Homicidia, Adulteria, fuita,
Atque adeo scelera omnia,
Tam corrupto manare vidit ex corde,
Quid in loco pœnarum tamdiu egerit,
Omitte quære.
Si bonus es, eo tibi aditum clausit,
Si malus, aperuit.

Turbatio Cali in
morte Christi, ex
quadam invidia.
Infernus Cor terræ
sepè dicitur in
scriptura.
Supponit auctor de-
testam & damnatis
gloriam Christi in
augmentum pœna-
rum.
Quæ de corde exer-
unt, ea plane sunt
qua coquinant
hominem.
Locus pœnarum
utique sub terra.
Quid egerit apud
inferos Christus.

ELOGIUM LXXXV. SURGIT REDIVIVUS E T U M U L O.

Math. 28. Marc. 16. Luc. 24. Ioan. 20.

Probrum Sterilitatis
Posthaec Telluri nullus objiciat;
Expecta Matrium dolores est,
Peperit Primogenitum Mortuorum.
Filios habere Mors cœpit;
Mitiorem illam sperate, Mortales,
Feritatem fœcunditas cicurat,
Mundo dies illuxit omnium maxima,

Christus primoge-
nitus mortuorum.
Ad Coloss. c. 5. 18.
Apoc. I. v. 5.

In qua redux Sol noster,
Auroram sequutus non est,
Sed prævivit.
De repetundis accusari timuerat,
Si quas horas diei ademerat Moriens,
Non redderet jam resurgens.
Pudere illum cœpit,
Quod contra quam præceperat
Thesaurizare videretur in terra.
Qui dormientes nollet testes habere.

Dixit, quam fecit
Doroinus cur a-
nniura maxima.

Sequitur auctor eo-
rum opinionem, quæ
volunt Christum
ante auroram re-
surrexisse.
Dixerat enim nolle
et thesaurizare
vobis thesaurum in
terra.
Sed

Sed Vigiles.

Motum Telluris praemittens suo

Custodibus una cum somno

Excusationem omnem excusit.

Ita semper agentibus vigilias noctis,

Vel super Gregem Iuum, vel supra se

Primus exoittur Christus.

Avara tellus ut est,

Depositum, nisi concussa, non reddidit.

Inhorruit mirata Clementiam,

Quæ ne obfidenti quidem,

Violentiam intulit saxo,

Frangenda tamen urna non fuerat,

Quam Morti Carcerem destinassem,

Ubi sepultam illam relinqueret

Suos posuit &c ipse custodes.

Abituros ne putes, sedent, non stant.

Deposito motuunt,

Qui ita sollicite interrogant propinquantes

Quid querant.

Justus hic a mulieribus Metus;

Invenire primæ mortem,

Etiam ubi nulla Mors fuerat.

Misera, & sibi semper inimica Mortalitas?

Dolet se Mori,

Et resurgere ne possit, oppugnat.

Sepulcrum aperire debuerat, & occludit,

Minuere difficultatem Resurrectionis, &c auger-

Obscuratur auro claritas facti;

Obstruitur sarcophago aperi sepulcri fides

Fit Discipulorum furtum Magistri virtus;

Quia (quæ hominum vesania est,

Nihil difficilius credunt.

Quam quod sit utilius credidisse.

ELOGIUM LXXXVI.

VULNERA RETINET REDIVIVUS.

Quid agunt characteres Mortis in Libro vita?

Tolle, lege Nobilem paginam;

Tunc

Liber vite Chri-

bus scriptus intut,

& fortis.